U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **I. M.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2013, č. j. MSK 152152/2012, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2016, č. j. 22 A 20/2013 - 84,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 2. 12. 2016 prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu ze dne 13. 9. 2016, č. j. 22 A 20/2013 - 84 (dále jen „napadený rozsudek“).

Stěžovatel namítá, že mu napadený rozsudek nebyl doručen a obdržel pouze písemnost, kterou soud vracel stěžovateli dokumenty předložené v řízení o žalobě. Dále věcně brojí proti důvodům zamítnutí žaloby a uvádí, že tak činí na základě ústního vyhlášení rozsudku. Již při vyhlášení rozsudku stěžovatel sdělil, že proti němu podává odvolání.

Ze soudního spisu bylo zjištěno, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dle označení na doručence fikcí dne 10. 10. 2016. Stěžovatel nebyl dne 29. 9. 2016 zastižen při doručování předmětné písemnosti a byla mu zanechána výzva k jejímu vyzvednutí; jelikož si písemnost ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, byla mu posledním dnem této lhůty doručena a dne 11. 10. 2016 mu byla dle doručenky vhozena do schránky.

Na uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud stěžovatele upozornil v přípise ze dne 9. 12. 2016, č. j. 6 As 306/2016 – 6, spolu s informacemi o probíhajícím řízení. Toto sdělení bylo stěžovateli zasláno nejdříve na požadovanou elektronickou adresu, následně také poštou do vlastních rukou. V druhém případě byla stěžovateli písemnost doručena rovněž fikcí dne 14. 1. 2017. Stěžovatel na toto sdělení nikterak nereagoval.

Dle ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), [*k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí... Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Dle odst. 4 tohoto ustanovení *se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*

Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu (zejména usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008 č. j. 1 Azs 51/2007 – 55), tato ustanovení je nutno interpretovat ve spojení s ustanovením § 40 odst. 4 s. ř. s., podle něhož *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak*.

Napadený rozsudek, který byl stěžovateli doručen dne 10. 10. 2016, obsahoval řádné poučení o tom, že kasační stížnost lze podat ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta pro podání kasační stížnosti tak stěžovateli uběhla dne 24. 10. 2016. Stěžovatel však své podání zaslal krajskému soudu až dne 28. 11. 2016.

Nejvyšší správní soud ani na základě stěžovatelových námitek nemá důvod k pochybnostem, že byl stěžovateli napadený rozsudek řádně doručen. Ve spise je založena náležitě vyplněná doručenka, která tuto skutečnost prokazuje. V průběhu řízení krajský soud stěžovateli doručoval několik písemností, které byly doručeny stejným způsobem a na stejnou adresu jako napadený rozsudek. Pokaždé byla stěžovateli zásilka vhozena do schránky (protože si ji v zákonné lhůtě nevyzvedl nebo byla vhozena do schránky bez předchozí výzvy k vyzvednutí), přesto na příslušnou písemnost reagoval. Totéž platí i pro vrácení příloh, které byly stěžovateli doručovány dne 26. 10. 2016, kdy mu byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky, a následně mu byla dne 8. 11. 2016 vhozena do schránky. Stěžovatel však tvrdí, že obdržel pouze tuto zásilku, nikoliv napadený rozsudek (vhozený do schránky dne 11. 10. 2016). Stěžovatel tedy poté, co lhůtu k podání kasační stížnosti zmeškal, zpochybňuje pouze doručení napadeného rozsudku, přestože všechny ostatní písemnosti bez problémů obdržel. Jeho tvrzení jsou však spolehlivě vyvrácena obsahem spisu (doručenka, která prokazuje, že byl stěžovateli rozsudek řádně doručen).

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že již v přípise ze dne 9. 12. 2016 upozornil na § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého jsou-li splněny podmínky pro doručení písemnosti fikcí (adresát si nevyzvedl v zákonné lhůtě zásilku, která byla uložena dle odst. 2 a 3 téhož ustanovení a adresátovi byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí), považuje se písemnost za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedené kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl, neboť byla podána opožděně.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 1. února 2017

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu